

Матеріал до 6 заняття

Остання подорож до Єрусалиму

Учні просто не звернули уваги на ці речі. Вони не були в змозі усвідомити важливість того, про що говорив Ісус. Не один раз вони бували з Ним в Єрусалимі під час ритуальних свят. На їх думку, Ісус збирався використати одне з таких свят для того, щоб при підтримці тих, хто зібрався навколо Нього у храмі, захопити престол та встановити Своє Царство. Тому до слів Ісуса про те, що Його уб'ють, вони поставилися як до просто висловлювання з незрозумілим туманним значенням.

Коли настала Пасха, Ісус та Його учні вирушили до Єрусалиму. І як вони наближались до міста, натовпи людей виходили їм назустріч, щоби привітати Ісуса. На протязі усього Його шляху до Єрусалиму не затихали радісні вигуки. Люди підносили Йому хвалу та називали довгоочікуваним нащадком Давида, чию появу пророкували пророки (Євангелія від Марка 11:9-10). Здавалось, що всі ці події виправдовували очікування апостолів.

Навряд чи вони знали про те, що десь первосвященик та інші змовники замишляють знищити Ісуса. Надто часто Він обрушувався на релігійних провідників Ізраїлю, а тепер все було схоже на те, що за Ним був готовий піти увесь простий народ. Можновладці Ізраїлю прагнули позбутися Ісуса, якби тільки знали спосіб, як це зробити. Схопити Ісуса, коли Він був оточений таким натовпом людей, було би важко.

Але справи повернулись таким чином, що один з апостолів надав єврейським проводирям таку можливість. Звали цю людину Юда. На підставах, про які ми ніколи не дізнаємося, Юда розчарувався в Ісусі, і диявол цим скористався. Євангеліє від Івана розповідає, що сатана помістив до розуму Юди думку зрадити Ісуса (Євангелія від Івана 13:2,27). Юда сам прийшов до єврейських провідників з пропозицією здати їм Ісуса за певну платню. Ті погодились дати йому тридцять срібних монет, якщо він зробить усе, що пообіцяв (Євангелія від Матвія 26:14-16).

Юда зрадив Ісуса у ніч Пасхи. Напередодні під вечір Ісус зібрав Своїх учнів у будинку для пасхальної трапези. Знаючи про те, що зробив Юда, Ісус вмочив скибку хліба в соус і, тримаючи його в руці, сказав, що той, кому Він подасть цю скибку, зрадить Його. З цими словами Він подав хліб Юді, який прийняв цю скибку і поспіхом вийшов (Євангелія від Івана 13:21-39).

Господня Вечеря

Тим часом Ісус продовжував говорити про те, що приходить неминуче розставання, яке розлучить Його з апостолами. Він указав їм на прісний хліб, що був частиною пасхальної трапези. Тримаючи його у руці, Він сказав: «...Це тіло Моє, що буде віддане за вас» (Євангелія від Луки 22:19). Далі попросив, щоб кожен по черзі відламав шматочок хліба та з'їв його. Підняв чашу з вином та промовив: «...бо це Моя кров, що засновує Новий Заповіт Божий і що проливається за багатьох – на спокуту гріхів їхніх» (Євангелія від Матвія 26:28). Та звелів кожному ковтнути від чаші.

Усі ці розмови про те, що Ісус віддає Своє тіло та проливає Свою кров, могли справити на учнів враження, що Вчитель використовує якісь незвичайні мовні звороти. Але Ісус готував їх до Своєї смерті, яка чекала на Нього за кілька годин. Хліб та вино стали символами на заснованій Ним ритуальній трапезі, якій було визначено стати центральною частиною християнського богослужіння. Найчастіше цю трапезу називають «Господня Вечеря», а в деяких християнських громадах - «євхаристія» (від грецького слова, що значить «дякувати»), Це досить простий ритуал. Кожен його учасник з'їдає по шматочку прісного хліба, причому, зазвичай, цьому передує молитва. Потім, після іншої

молитви, віруючі відпивають по ковтку вина.

Вечеря з хлібом та вином як символами має на меті нагадати про те, що Ісус вмер жахливою смертю. Запроваджуючи Вечерю як звичай, Ісус сказав учням: «... Ось Тіло Мое, що я віддаю за вас їжте. Робіть це на спомин про Мене» (Перше послання до Коринтян I 1:23-25). Це також нагадування про те, що кожен з учасників Господньої Вечері знаходиться в особливих відносинах заповіту з Ісусом та один з одним. Вино Ісус назвав кров'ю Свого нового заповіту. І в Новому Заповіті говориться, що коли Християни їдять один хліб, вони стають одним тілом (Перше послання до Коринтян 10:16-17).

Зрада та суд

Після пасхальної трапези Ісус та учні вийшли з міста до саду, що розкинувся біля міських мурів. Там Він відійшов від Своїх учнів і почав пристрасно молитися про те, що незабаром стане очевидним. Тим часом Юда збирав озброєний загін. Він знав, що Ісус та апостоли прийдуть до саду, тож спустився туди із загоном вояків, що мали при собі смолоскипи, кілки та мечі. Того пізнього вечора Ісуса силоміць привели до зібрання Синедріону, єврейського верховного суду, що складався з сімдесяти чоловік. Лжесвідки вже чекали, коли вони зможуть посвідчити таким чином, щоб Ісуса було засуджено на смерть. Суд тривав усю ніч до ранку, і весь час цього суворого випробування Ісуса безперервно били та знущалися.

На світанку члени Синедріону притягли Ісуса до палацу Пилата, римського намісника в цій частині імперії, і стали просити його видати наказ розп'ята їхнього бранця. Розпитавши про звинувачення до Ісуса, Пилат не почув нічого, що могло здатися гідним смерті. Він вже був готовий звільнити Ісуса, коли натовп на майдані перед палацом почав погрожувати. Юдейські проводирі заволали, що ця людина хотіла проголосити себе царем. «... Якщо ти його звільниш, то це означатиме, що ти не є цезаревим другом» (Євангелія від Івана 19:12).

Злякавшись можливого ставлення Риму до того, що він тим чи іншим чином допоміг людині, яка стверджувала, що встановить нове царство, Пилат змінив своє рішення. За його наказом Ісуса покарали батогами, а потім знівеченого та скривавленого кров'ю вивели до натовпу. Пилат спробував розбудити у натовпі співчуття до Ісуса, але люди голосно волали: «... Забери Його! Забери Його геть! Розіпни Його!» (Євангелія від Івана 19:15).

Роздуми: Якби Ви жили в часи Ісуса, що в Ньому вразило б Вас найбільше?
А в наш час?

В.Г.Белинский (1811-1848), русский литературный критик.

Есть книга, в которой сказано всё, всё решено, после которой ни в чем нет сомнения, книга бессмертная, святая, книга вечной истины, вечной жизни—Евангелие. Весь прогресс человечества, все успехи в науках, в философии заключаются только в большем проникновении в таинственную глубину этой Божественной Книги

